

## Országos aktív értekezlet az MSZMP-központban

súlyozta: tudomásul kell vennünk, hogy 1949 után a párton belül a káderek kiválogatásában kontrasztelekció volt. A becsületes, kipróbált elvtársak közül sokat eltávolítottak funkcióikból, sőt lecsukták, üldözték őket. Ily módon különböző posztokra kerülhettek olyanok is, akik — bár becsületesek, de nem képesek feladatuk ellátására. Helyes, ha ezek az elvtársak egy ideig régi szakmájukban dolgoznak, de őket a pártból kitenni hiba volna. Elvtársaink jelentős része még nem mer kiállni, s ezt a vezető elvtársaknak tudniuk kell. Országos kérdések körül folyik a harc, az emberek nagyon figyelnek a vezetők szavára. Ha elhangzik egy-egy keményebb szó, az elvtársak többsége bátrabb lesz.

Putnoki elvtárs (Heves megye) elmondta, hogy a megyei intéző bizottság elsősorban a falvakban, bányákban igényelt megszervezni a párt szervezeteket. Ebben a munkában már elérték bizonyos sikereket. Az egereséhi bányászkolóniában rövid másfél napos munkával százharminc párttagot szerveztek meg. Jól halad a párt szervező munka Petőfi-bányán is. Itt maga a munkástanács kérte, hogy hozzáadják a párt szervezetet. A pártba számos olyan egyénileg dolgozó paraszt is belép, aki az MDP-nek nem volt tagja. Így például Sarudon 14 párttagot, egyéni gazda csatlakozott az MSZMP-hez.

Füldes László elvtárs (Budapest) rámutatott arra, hogy kezd már elszalni az a zavar, amely eddig az elvtársak fejében uralkodott. Tisztánlátásukat elősegíti egyrészt az, hogy a párt kielégíti a munkásság jogos követeléseit, és kijavítja a régi hibákat, másrészt pedig az, hogy a nemzetközi kommunista mozgalom támogat bennünket, és egyetért velünk. Tisztánlátunk kell azonban még azt, hogy milyen erőkre támaszkodunk a pártunkban. Különbséget kell tennünk a vezetők és a vezetettek között, mert nem egyformán terheli őket a felelősség a múlt hibáért. Természetes, hogy nem maradhatnak továbbra is vezetők azok, akik elvesztették a dolgozók bizalmát, de az embereket nemcsak az elvárás kell megítélni, hogy az elmúlt években mit tettek. Azt is figyelembe kell venni, hogy mennyire látják ma a régebbi hibákat, és milyen erős bennük az az elhatározás, hogy nem ismétlik ezeket.

Komócsin Zoltán elvtárs (Hajdú megye) rámutatott arra: hogy a tagszervezés egyik legnagyobb akadályja ma az, hogy sok lelkes kommunista bátran helytállt ugyan a legnehezebb időkben, de most nehéz munkára bírni őket, mert politikailag demoralizálva vannak. Szükség van arra, hogy a párt és a párt-sajtó a nyilvánosság előtt is adjon több biztatót a kommunisztáknak. A káderektől szót kell elmondni, az átesőparasztoktól jóvá kell tenni a régi káderektől hibáit, a többi közt azt is, hogy csak igen kevesen voltak funkcióban azon a területen, ahonnan származtak. Kifejtette, hogy a kormányprogramon és a párt elvi nyilatkozatán kívül egyre inkább szükség lesz egy valamivel átfogóbb elvi platformra is, amelyben elhatározzuk magunkat a régi hibáktól, tisztázzuk a felkelés jellegét, s ami a legfontosabb, konkrétan, messzemenőbb és lelkesítőbb célokat is tűzünk ki a munkásság elé. Hangsúlyozta Komócsin elvtárs, hogy a pártnak ezernyi gondja közepette is nagy figyelmet kell fordítania az értelmiségre, amelynek körében még nagyobb a zavar és a pesszimizmus, mint egyéb rétegekben. Végül arról beszélt, hogy foglalkozni kell a bevándorlók ügyével is, mert teljesen igazságtalan dolog volna az, ha egyformán kezelnénk a bűnök elkövetőit, és a munkájukat becsületesen végző derék embereket.

Magyar Béla elvtárs (Borsod megye) ismertette a Borsodban kialakult helyzetet. Majd leszögezte azt az álláspontját, hogy az MSZMP-ben az MDP minden volt becsületes párttagjának munkájára számíthatnak. Végül a Rákosi—Gerő-féle vezetés felelősségét hangsúlyozta, s ezt

a pártnak nyitlan fel kell vetni.

Balogh Elemér elvtárs (Budapest) a többi között arról beszélt, hogy teljesen hamis az a nézet, amely szerint a régi párt egészében elvetendő és egészen új pártot kell teremteni. Véget kell azonban vetni annak a káderepolitikának, amely tehetségtelen embereket helyezett funkcióba és régi becsületes kommunisztákat és szociáldemokratákat féltreállított. Meg kell bocsátunk azokat az embereket is, akik az ellenforradalom idején is szilárdan megállottak helyükön. Nekünk feltétlenül élesen kell bírálunk a Rákosi—Gerő-féle politikát és be kell bizonyítanunk, hogy sajátos viszonyainknak megfelelő magyar politikát folytatunk. De szembe kell szállnunk az olyan ellenforradalmi nézetekkel is, amely szerint Magyarországon nem szocializmust, hanem valami államkapitalizmus felépítését kell építenünk eddig.

Következő felszólaló Orbán László elvtárs (Budapest). Felszólalásának bevezető részében arról beszélt, milyen rendkívül nehéz körülmények között kell végeznünk a kommunisztáknak munkáját. Az elszigeteltséget végleg csak azzal törhetjük át, ha éppúgy, mint 1945-ben és 1946-ban a mi pártunk mutat utat a legégetőbb napi feladatok megoldására.

A romok eltakarításának szükségességére, a hajléktalanok fedél alá juttatására, a közlekedés megszervezésével, a terrorizmus ártalmatlanná tételével olyanok is egyetértenek, akik sok mindenben a Kádár-kormány ellen vannak. Az ellenforradalom szétverésének nehézsége az, hogy nem egyszerűen csak katonai feladat. El kell szigetelni az ellenforradalmat. Ennek egyik eszköze az országépítő, országmentő feladatok előteremtése. De ez nem elég. Szembe kell néznünk ezzel a ténnyel, bármilyen keserű is, hogy él és van szovjetellenesség. Tettek és újratettek kellene, hogy pártunk és kormányunk bebizonyítsa, hogy igazán őrzi a nemzet függetlenségét. Olyan jellegű deklarációra is szükség van, mint a szovjet—lenygel nyilatkozat.

Tanulnunk kell a múltból, s ma már mindenki előtt világos, milyen súlyos hibákra vezetett, hogy az MDP vezetése nem számolt a nemzeti érzéssel.

Főszólalásának befejező részében azokról a feltételekről beszélt, amelyek véleménye szerint a legfontosabbak az ország talpraállításában. Ezután Sós György elvtárs, a budapesti rendőrkapitányság vezetője emelkedett szóra. Megállapította, hogy az ÁVH feloszlása helyes volt, mert senki sem érthet egyet azzal, ahonnan az ÁVH elbánt a munkásosztály legjobbjaiival. Senki sem kívánja vissza az ÁVH működését, azt azonban látni kell, hogy mindenféle társadalmalonnak, s így a miénknek is, a jövőben is szüksége van arra, hogy védje magát ellenes ügynököktől, diverzánstól, szüksége van politikai nyomozó munkára.

Biszku Béla elvtárs (Budapest) a budapesti párt szervezetek megszervezésének feltételeit elemezte. A megszervezés a fő kérdésekben egységes platform alapján történhet. Sok még a zűrzavar. Állást foglalt ő is amellett, hogy a magyar helyzet ismerete alapján a magunk útját kell járni. A munkástanácsok működéséről szót kellett mondani, mert a feladatokat azokra a feladatokra kell foglalkozni, amelyeket a kormányrendelet részükre megszab. Beszélt a szakszervezetek munkájáról is, s arról, hogy a szakszervezetek és a párt viszonyában szakítani kell a régi gyakorlattal, a pártnak a szakszervezetekben dolgozó kommuniszták munkáján keresztül kell és lehet csupán álláspontját elfogadtatni. Ugyanez vonatkozik a tanácsokra is.

A felszólalásokra Kiss Károly elvtárs válaszolt.

## „Csang Kaj-sek visszatérhet a Kínai Népköztársaságba”

— mondotta nyilatkozatában Csou En-laj

Csou En-laj, a Kínai Népköztársaság miniszterelnöke szerdán érkezett kétéltűs látogatásra Indiába. Indiai tartózkodása során a kínai miniszterelnök Nehru indiai miniszterelnökkel megbeszéléseket folytat a nemzetközi helyzetéről, elsősorban a közép-keleti és a kelet-európai körülményekről.

Csou En-laj Kambodzsában, Phnom Penh-ben, ahonnan az észak-vietnami Hanoi-ba, majd onnan Indiába utazott, nyilatkozott amerikai újságíróknak. Kijelentette: némileg csökkennek az ellentétek Pekin és Washington között.

„Most itt az ideje a jobb

kapcsolatok létesítésének” — mondotta ezután Csou En-laj —, majd hozzáfűzte: „Lehet, hogy az Egyesült Államoknak nem ez a véleménye és lehet, hogy John Foster Dulles nem kedvel engem. Utódaik esetleg képesek lesznek közelebb kerülni.” Az amerikai újságírókkal folytatott beszélgetés további részében Csou En-laj célzott arra, hogy Csang Kaj-sek, a nacionalista Kína elnöke visszatérhet a Kínai Népköztársaságba s amennyiben fel akarja adni formozai rezsimjét, részt vehet a pekini kormányban a miniszteri tárcánál magasabb tisztségben.

Arra a kérdésre, hogy a népi Kína kormánya megengedi-e annak a 250 ezer önkéntesnek kitűzését Kínából, akik felajánlották szolgálataikat Egyiptomnak, Csou En-laj nem volt hajlandó részletes választ adni s csupán ennyit mondott: „Ez a nagy hangja.” Bizakodóan nyilatkozott viszont Kína ENSZ-tagságáról, kijelentve: „Ez biztosan bekövetkezik és mi tudunk várni.”

Csou En-laj nyilatkozatának jelentőségét emeli az a körülmény, hogy a kínai miniszterelnök több mint 270 év óta most nyilatkozott először amerikai újságíróknak.

## A Magyar Szabad Szakszervezetek és a Szakszervezeti Világszövetség közös közleménye

A Magyar Szabad Szakszervezetek meghívására 1956. november 23-ától 26-ig Budapesten tartózkodott a Szakszervezeti Világszövetségnek az elnöksége által kijelölt küldöttsége, amelyet Louis Saillant főtájkár vezetett. A küldöttség baráti beszélgetéseket folytatott a dolgozókkal, szakszervezeti aktivistákkal és a Magyar Szabad Szakszervezetek Országos Tanácsa Titkárságának küldöttségével, amelyet Gáspár Sándor elnök vezetett.

A Magyar Szabad Szakszervezetek és a Szakszervezeti Világszövetség küldöttségei több, egymást követő megbeszélésen négy kérdést tárgyaltak meg:

1. Tájékoztató a magyar eseményekről.
2. A magyar dolgozók iránti szolidaritás megnyilvánulása.
3. A Magyar Szabad Szakszervezetek nemzetközi kapcsolatai.
4. A magyar események hatása a nemzetközi helyzetre alakulására.

A két küldöttség egyetértésre jutott a magyar eseményekről, továbbá a magyar dolgozók iránti nemzetközi munkásszolidaritás jelentőségének értékelésében és erősítésének szükségességében. A küldöttségek megállapították, hogy a magyar eseményeknek igen nagy nemzetközi visszhangja támadt. Arra a következtetésre jutottak, hogy

a legreakciósabb és fasiszta elemek, felhasználva a dolgozók és ifjúság elégedetlenségét — akik azonban nem fordultak szembe a szocialista rendszerrel — ellenforradalmi céljaik elérésére törekedtek.

Bebizonyítottan tekinthető, hogy az ellenforradalmi elemek, felhasználva a magyar politikai, gazdasági és társadalmi életben bekövetkezett zavarokat, halálos csapást akartak mérni a munkásosztály minden demokratikus szervezetére és eredményeire, alapvető szociális vívmányaira, intézményeire.

A fasiszmus nemzetközi akciói azonban a munkás-szervezetekben felbresztették a szükséges antifasiszta éberséget is. Ezeknek a szervezeteknek erősíteniük kell mindenhol a dolgozók akcióegységét és nem szabad engedniük erőik megosztását, mert ez azt a béke ügyének, továbbá ellentétes mindazoknak a szociális vívmányoknak, demokratikus szabadságjogoknak a megőrzésével, amelyeket a munkásosztály kitörölhetetlen emlékü történelmi harcokban ért el.

A magyar küldöttség részletes tájékoztatást és elemzést nyújtott a magyar szakszervezetek tevékenységéről, a munkástanácsok szerepéről és a munkás-paraszt kormányról a törvényerővel rendelkező, amely szabályozza a munkástanácsok működését. A magyar szakszervezeti küldöttség mély megelégedését fejezte ki azért az anyagi és erkölcsi támogatásért, amelyet a Szak-

szervezeti Világszövetség a jólismert tragikus magyar események első pillanatától kezdve nyújtott a magyar dolgozóknak, a magyar szakszervezeteknek.

A küldöttség pontról pontra egyetértett a Szakszervezeti Világszövetség titkárságának mind az események természetéről és tartalmáról, mind pedig a nemzeti és nemzetközi vonatkozásról alkotott véleményével.

A Szakszervezeti Világszövetség küldöttsége érdeklődéssel hallgatta a magyar dolgozóknak a népgazdaság és a szocialista törvényhozás javítására, a szocialista rendszer megszilárdítására irányuló terveit és erőfeszítéseit.

A küldöttség megérti, hogy a világ dolgozói bizalommal viselkednek a magyar dolgozók iránt. A Szakszervezeti Világszövetség bizonyos ab-

ban, hogy a magyar dolgozók rövid idő alatt rendezőhözak országukban a gazdasági és szociális viszonyokat.

A Magyar Szabad Szakszervezetek küldöttsége kifejezte a magyar dolgozók azon elkötelezettségét, hogy leleplezik a nemzetközi reakciót, a fasiszmus ismételt és rejtett erőit, amelyek támadást intéznek a tőkés országokban élő munkástervezeték ellen, gyalázatos és hazug módon kihasználva a magy, belügyeket. A magyar szakszervezetek képviselői kifejezik megingathatatlan hűségüket a proletár nemzetköziség elvéhez, és azt a szándékukat, hogy továbbra is testvérileg módon együttműködnek a Szakszervezeti Világszövetséggel, valamint minden ország minden szakszervezeti szervezetével a népek közötti békéért, az egész világ dolgozóinak egységéért.

## Felülvizsgálják a volt államvédelmi hatóság tagjainak tevékenységét

A fegyveres erők miniszterének közleménye

A forradalmi munkás-paraszt kormány, mint ismeretes, elrendelte a volt államvédelmi hatóság feloszlását. A rendelkezés folytán a volt államvédelmi beosztottak elbocsátása folyik és rövid időn belül befejeződik. Az elbocsátások megkezdése óta eltelt rövid idő bizonyítja, hogy a volt államvédelmi beosztottakat a lakosságnak egy jelentős része teljes egészében súlyos törvénysértéseket elkövető, törvénytörő, hivatali hatalommal visszaélő személyeknek könyveli el. Ez a magatartás abban mutatkozik meg, hogy ezek az elbocsátott emberek nem tudtak a polgári életben elhelyezkedni, valamennyien mint megbűvöltek szerepeltek.

E helyzet megszüntetése érdekében elrendeltünk valamennyi volt államvédelmi beosztott tevékenységének felülvizsgálását. A felülvizsgálattal célja az, hogy egyrészt azok a volt államvédelmi beosztottak, akik törvénysértéseket követtek el, az igazságszolgáltatás kezére jussanak, másrészt azok, akik ilyenkor részesei nem voltak, az állami és polgári élet bármely területén el tudjanak helyezkedni. A felülvizsgálásokat e célra létrehozott bizottságok végzik. A bizottságokban részt vesz a legfőbb ügyészség és a megyei tanácsok képviselői is. A bizottságok munkájához kérem a lakosság segítségét. Az olyan személyek, akiknek tudomásuk van egyes államvédelmi beosztottak által elkövetett törvénysértésekről, azt írásban közlik a legfőbb ügyészséggel, a megyei rendőrkapitányságokkal, amely szervek ezeket a bejelentéseket el fogják juttatni az illetékes hatóságoknak. Amennyiben a bizottságok szükségesnek látják, úgy a bejelentő személyeket meg fogják hallgatni.

Münnich Ferenc

## Megszűnik a szesztilalom

A közellátási kormánybiztos utasítása

A szesztilalmat november 30-ától az egész ország területén megszüntetem. Az italboltok és vendéglátóipari üzemek november 30-án reggel nyolc órákor kötelesek az árusítást megkezdni. A boripari, szeszipari és sör-

## A külpolitika hírei — röviden

A Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság nemzeti ünnepe alkalmából Dobi István, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Kádár János, a Magyar Népköztársaság forradalmi munkás-paraszt kormányának elnöke üdvözlő táviratot küldött Joszup Broz-Titónak, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnökének, a szövetségi végrehajtó tanács elnökének Belgrádba.

Albánia felszabadulásának 12. évfordulója alkalmából Dobi István, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Kádár János, a Magyar Népköztársaság forradalmi munkás-paraszt kormányának elnöke ugyancsak üdvözlő táviratot küldött Hadzsi Leshinek, az Albán Népköztársaság nemzetgyűlése elnöksége elnökének és Mehmet Shehunak, az Albán Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének Tiranába.

Washington: Az amerikai külügyminisztérium szövegét hétfői sajtóértekezletén megkérdezték, mit tud Nagy Imre volt magyar miniszterelnökről. A szöveg közölte, nincs a dolgról pontos értesülése. Hozzátette azonban, hogy az amerikai kormány tudomásul vette az ezzel kapcsolatban tett jugoszláv kormányközléseket és semmi oka kételkedni azok valódságában.

Belgrád: A Magyar Állami Népi Együttes, melynek tagjai az elmúlt hónapokban a Közel-Keleten, majd Bulgáriában szerepeltek, kedden a jugoszláv fővárosba érkeztek. Az együttes rövid megszakítás után folytatja útját Budapest felé.

Berlin: Az NDK lakossága már eddig több mint ötmillió márkát gyűjtött a magyar dolgozók megsegítésére. A lakosság köréből négyezer ajánlat futott be magyar dolgozók gyermekeinek németországi üdültetésére, illetve hosszabb időre való eltartására.

New York: D. T. Sepilov, szovjet külügyminiszter, aki két héttel részt vett az ENSZ-közgyűlés ülésén, szerdán reggel repülőgépen visszatért Moszkvába. Sepilov a repülőtéren nem volt hajlandó nyilatkozatot tenni.

Prága: A prágai rádió kedden közölte, hogy Csehszlovákiában amerikai kémszoport leplezte le. A csoport a nyugat-németországi amerikai hírszerzőközpont utasításai alapján működött.

Belgrád: Néhány napja a jugoszláv fővárosban tartózkodik a magyar közellátási kormánybiztos küldöttsége Darvas Sándor vezetésével. A küldöttség a jugoszláv kormány által a magyar nép részére felajánlott természetbeni segélyek átvételével kapcsolatos kérdéseket intézi.

Kairó: Burns tábornok, az ENSZ rendkívüli fegyveres erőinek parancsnoka kijelentette, hogy az Egyiptomban érkezett rendkívüli fegyveres erők személyi állománya jelenleg mintegy 1500 főt számlál.

## Az Állami Egyházügyi Hivatal közleménye

A sajtó és a rádió útján többen érdeklődtek arról, hogy mi a jelenlegi helyzet az állam és az egyházak viszonyában. Az Állami Egyházügyi Hivatal a következő tájékoztatásra közli, hogy a forradalmi munkás-paraszt kormány a Magyar Népköztársaság alkotmányában lefektetett szabad vallásgyakorlat alapján áll, az is-

kolokban továbbra is biztosítja a fakultatív hitoktatást, magára néző kötelezőnek tartja az egyházak közt kötött megállapodásokat az 1956. október 23-i állapotoknak megfelelően. Az állam és az egyházak között felerősült kérdéseket a jövőben is tárgyalások és megbeszélések alapján kívánja rendezni.